

- Et quid in peritorio, ib. n. 10.
Judex laicus an possit cognoscere de causa Ecclesiastica per viam receptionis, ib. n. 33 & n. seqq.
Index quoad litteras Apostolicas.
Judices super dubiis litterarum Apostolicarum nullatenus possunt iudicare, seu pronuntiare, sed tantum cognoscere incidenter, in c. Cum venissent, n. 41. de iudic.
Index in dubio arduo, & inexplicabili super litteris Apostolicis etiam incidenter cognoscere non potest, sed debent Papam consulere, ib. n. 42.
Judex inferior non cognoscit de questione, an confirmatio Apostolica sit valida, necne, in c. Si quis, n. 16. de causis uel. vel in iudic.
Et quid post Concilium Tridentinum, ib. n. 26.
Judex in dubiis decidendis quem ordinem servare tenetur, in c. Cum venissent, n. 51. de iudic.

Index officium.
Vide in ver. Officium iudicis.

Index quoad poenam ex censuras.

- Judex Ecclesiasticus in causis criminalibus an possit poenas pecuniarias infligere, in c. Licet, n. 9. de poen. 93
Quid si pro crimine suo statuat certam poenam pecuniariam esse imponendam, ib. n. 10. pag. 93
Et quid si statuat certam poenam spirituales, vel corporales, non autem pecuniariam, ib. n. 11. 93
Et quid si de poena imponenda nihil sit iure cautum, ib. n. 12. 93
Judex qui super crimine dispensare non potest, an possit poenam a iure statutam in pecuniariam commutare, ib. n. 13. 93
Judex Ecclesiasticus abstinere debet a censuris etiam contra laicos ubi executio realis, vel personalis fieri potest, ib. n. 23. 94
Judex ordinarius potest contra contumaces procedere etiam per multas pecuniarias, si illae magis timeantur, in c. Irresistibili, §. Ceterum, num. 4. de offic. Ordinar. 452
Et quid in iudice Delegato, ib. n. 5. pag. 453
Et quid post Concilium Tridentinum, ib. n. 6. 453
Et quid si in litteris data sit certa forma procedendi per censuram ecclesiasticam, ib. n. 7. 453
Judex ecclesiasticus ubi certa poena non est a iure statutata, potest iudicialiter pecuniariam infligere, si videat illam magis timeri, & abire avaritiae studium, ibidem n. 16. 454
Judex Ecclesiasticus qui potest super crimine dispensare, ut Episcopus, potest per sententiam, suam poenam iure, vel consuetudine statutam, in pecuniariam commutare, ib. n. 19. & seqq. 454
Secus si dispensare non possit, ut inferior Praeatus, Judex Delegatus, ib. 454
Contrarium, ib. n. 22. 454
Judex quilibet qui potest de causa cognoscere potest poenam a iure statutam alterare, & commutare, dum modo id faciat causa cognita, & in ipsa sententia prolatione, ib. n. 24. pag. 455
Quoad procedit tam in iudice ordinario, quam delegato, ib. n. 25. 455
Judex delegatus, qui causa cognita temperat poenas a iure infligendas, non excedit fines mandati, nec iura transgreditur, ib. n. 24. pag. 455
Judex etiam delegatus post Concilium Tridentinum uti non debet censuris nisi in subsidium, ib. n. 21. 455
Judex quibus ex causis temperare possit poenas a iure infligendas, ib. n. 19. 455
Judex Ecclesiasticus post sententiam non potest poenam a iure statutam in pecuniariam commutare, ibidem n. 30. 455
Nisi possit super illo crimine dispensare, ib. n. 31. 455

Vide in ver. Censura, Excommunicatio, Poena.

Indici quale iudicium.

- Judex non debet iudicare secundum propriam opinionem, sed secundum decreta Patrum, & alicuius habentem auctoritatem in legis condenda, in c. Ne in nitans, n. 10. de Constit. pag. 37
Judicem oportet legum, & canonum sensus, & mentem scrutari, etiam post habita verborum proprietate, quod sine interpretatione fieri non potest, in c. Cum venissent, n. 38. de iudic. 25

- Judex super paucis tantum, quae iudiciali sententia deest non possunt debet Principem consulere, ibidem n. 19. 25
Declaratur, ib. n. 51. 25
Judex an debeat iudicare secundum conscientiam, an vero secundum acta, & probata, in c. Canonum flammata, n. 52 & seqq. de Constit. 24
Iudicis conscientia triplex, ib. n. 53. 24
Judex debet solum veritatem indagare pro administratione iustitiae, in c. Falsidicus, n. 155. de iur. iust. 318

Iudicis recusatio.

- Judex ordinarius quando allegatur suspectus, datur adiunctus, in c. Nolli, n. 13. de elect. pag. 64

Vide in ver. Recusatio.

Et in ver. Visitatoria recusatio.

Iudex synodalis.

- Judices synodales an sint deputandi ab Episcopo de consensu synodi, vel de eius consilio tantum, in cap. Cum olim, §. secundo, n. 15. & n. seqq. ubi in fine de privileg. 17
Iudicium petitione emissa est nullum, in c. Olim, n. 15. de lit. contestat. 104
Iudicium non debet claudicare, ib. n. 59. pag. 108
Et in c. Nullus, n. 44. de Regulat. 7
Iudicium verbum sapit discretionem, & arbitrium boni viri, in c. Cum autem, n. 21. de iur. iust. 248
Iudicium incipit a litis contestatione, in c. Tuam, n. de ordina. cognit. 130
Iudicium Ecclesiae aliquando sequitur opinionem, quae saepe fallit, & fallitur, in c. Venerabili, num. 14. de Testib. 198
Quod procedit etiam in Ecclesia universali in his, quae ad fidem non pertinent, ib. n. 15. pag. 198
Declaratur, ib. n. 40. & 42. 198
Iudicium aliud est secundum praesentem iustitiam, aliud secundum aeternam sententiam, ibid. n. 21. 198
Iudicium eorum qui praesentem Ecclesiam potest errare in quibuslibet, si personae eorum tantum respiciantur, Secus si consideretur Divina providentia, ib. n. 31. 199
Iudicium solvitur vetante eo, qui iussit iudicare, in c. Ceterum, n. 72. de Rescript. 184
Iudicandi munus magis consilio prudentis viri, quam corpore extendendum est, ib. n. 87. pag. 195
Iudicia sua non praesuntur quis velle impugnaré, in c. Cum olim, n. 3. de sent. & re iudicat. pag. 213
Iudicium quid sit, & unde dicatur, in c. Veltia, n. 6. de collatib. cler. & mulier. 10
Iudicium duplex in quolibet ratiocinato, in cap. Ne in iudicis, n. 8. de consil. 49
Iudicij bonitas non consistit in sola veritate, sed in eo, quod sit firmum, & stabile, ib. n. 87. pag. 47
Iudicium fore contemptiosum non differt a iudicio infeno animae quoad obligationem eligendi opinionem magis probabilem, ib. n. 301. pag. 89
Inaequalitas in iudicis reprobatur, paritas approbatur, in c. Henricus, n. 5. de Cler. pugn. in ducl. 275

Invocatum, communis.

- Invocatum non potest praesari per relationem ad scripturam iuratum, nisi fiat in continentis, in c. Veniens, n. 15. de cognat. spirituali. pag. 68
Invocatum Parochi super necessitate causarum abstinere non statuit, in c. Relatum, num. 50. de Cler. non resistent. 18
Invocamenti forma in electione Romani Pontificis quae, in c. Cum dilectus, n. 24. de Consuetud. pag. 273
Invocatum exigit potest per Nuncium, seu Procuratorem, in c. Significasti, n. 4. de elect. pag. 0
Invocatum potest remitti ab eo, in cuius favorem est iuratum, in c. Inter ceteras, n. 8. de Rescript. 197
Invocatum non potest violari qui in melius commutat in c. Magnus, n. 18. de oblig. ad ratiocin. pag. 342
Invocatum facit ut actus etiam nullus defectu formae valeat omni in meliori modo, quo potest, in c. Navigantium, §. de Usur. 302
Invocatum tunc est fortius vinculum, quam confirmatio in forma communis, & firmat ad omnia invalidum, in c. Si quis, §. de confirm. uel. vel in iudic. 258
Invocatum est actus iuratus, in c. Falsidicus, n. 107. de iur. iust. 314

Invocatum qualiter interpretandum.

- Invocatum in foro animae an sit interpretandum iuxta intentionem recipiens, vel jurantis, latè distinguitur, in c. Falsidicus, n. 66. & seqq. ulque ad n. 80. de crimin. fall. pag. 311

- Invocatum nunquam est defectum illi, contra quem vehementer praesumitur de transgressione, in c. Constitutus, §. secundo, n. 7. de Appellat. 246
Consensus est de ratione intrinseca iuramenti in c. Veniens, n. 16. de Iur. iur. 219
Iuramentum habet vim roborativam, non extensivam, in c. Quoniam, n. 7. de Privileg. pag. 75
Et in eo semper intelligitur excepta Superioris auctoritas, ib. n. 8. 75
Ad iuramentum verbale quis cogi non potest praesens, sed ad actuale, in cap. Sacris, num. 15. de his, quae vi met. caus. 559
Iuramentum est vinculum personale nec transit in successorem, in cap. Cum pro causa, num. 27. de sent. excom. 168
Iuramentum partis quando sit standum super scripturis deperditis, in cap. Cum olim, §. primo, num. 7. de privileg. 58
Iuramentum damnatum passu de rebus liberatis, vel absumptis statuit tantum contra eum, qui damnatum dedit, non contra tertium, ib. n. 3. pag. 58
Iuramentum supplementum tunc demum est deferendum, cum alia probatione debeat, dummodo tamen saltem semiplene sit prolatum, in c. Sicut, n. 7. de probat. 162
Et habet respectu ad legalitatem personae, & quantitatem caute, ib. n. 6. & n. seqq. pag. 162
Iuramentum in supplementum, ut deseri possit, quae requiritur debeat concurrere, & in quibus casibus non sit deferendum, ib. n. 7. pag. 162
Iuramentum non debet esse vinculum iniquitatis ibid. n. 19. 162
Item contra bonos mores non est obligatorium, ibid. n. 20. 162
Nec de re vetita ob publicam utilitatem, ib. n. 21. 163
Iuramentum contra publicam utilitatem secundario, non autem principaliter valet, ib. n. 22. pag. 163
Iuramentum de testibus non inducendis non obstat, quia produci possunt exuberantis fidei, & auctoritatis, ib. n. 25. 164

Iuramentum amphibolium, seu equivocum.

- In iuramento utriusque amphibologia, seu equivocatione est iam ex iusta causa, vel iocose est mortale peccatum, si verba ex communi iudicium usui non admittant sensum verum, quem jurans intendit, in c. Falsidicus, n. 14. de iur. iust. 317
Secus si verba utrumque sensum admittant, ib. n. 14. 317
Quod tamen fallit in iudicio, ib. n. 149. pag. 317
Iurare iocose alicui Principem esse in oppido, intelligendo praesens, est grave peccatum, sed non mortale, ibidem n. 24. 317
Imo est mortale, ib. n. 145. & seqq. 318
Iurans Italico idiomate perdo cum apostropho, ut audientes fallat, intendens significare perdo te, perjurium committit, ib. n. 145. pag. 316
Idem in eo, qui iurat per verbum suo; supponendo litteram, ib. n. 141. 316
Idem in eo, qui pronunciat iuramenti verba interrogativè, ut contrarium sensum inhaerant, ib. n. 142. 316
Idem in eo, qui intendit rone loqui ad fallendum proximum, ib. n. 143. 316
Iurans non obligatur nisi secundum intentionem suam, si verba tria duplicia sint, ut aequaliter diversos sensus exprimat, ib. n. 147. pag. 317
Iuramenti verba si non admittant sensum quem jurans mente concepit, a perjurio non exculant, in c. Falsidicus, n. 94. de iur. iust. pag. 313
Iuramentum temerarium an, & quando repellat a testimonio, in c. Intimavit, n. 2. & seqq. ulque ad n. 8. de testib. & attestat. 190
Iuramentum ubi prohibetur, temerarium tantum censetur prohibendum, in c. Licet, n. 3. de Regular. 83
Iuramentum in supplementum deservit semiplene probanti, in c. Cum Ecclesia, n. 18. de caus. possed. & propriet. 140
Nisi adversarius habeat iuris assidentiam, aut iurare velit se non debere, ib. n. 19. pag. 140

Iuramentum qualiter interpretandum.

- Iuramentum in foro animae an sit interpretandum iuxta intentionem recipiens, vel jurantis, latè distinguitur, in c. Falsidicus, n. 66. & seqq. ulque ad n. 80. de crimin. fall. pag. 311

- Iuramentum in consilio animae secundum intentionem jurantis recipit interpretationem, sed in iudicio secundum ius ex sententia Innocentij, n. 73. 311
Contrarium, ib. n. 74. 311
Declaratur, ib. n. 76. 311
Iuramentum si non sit eadem intentio jurantis, & recipientis in foro animae, accipiendum est iuxta sanam intellectum, ejus qui dolum non adhibet, ib. n. 76. & 80. & n. 163. vel. Non obstat secundum. 312
Iuramentum est accipiendum iuxta propriam, & communem verborum intelligentiam, ib. n. 146. 317
Jurantis intentio non est ita attendenda, ut sit in libertate sua exponere verba ut vult, sed iuxta id, quod communiter intelligitur, ib. n. 73. 311
Jurantis, & recipientis simplicem intentionem considerat Deus, & ex parte utriusque aream aspernatur, & odit, ib. n. 77. 312

Vide in ver. Iuramentum arripitum.

Et in ver. Iuramentum amphibolium.

- Iuramentum non extenditur ad ea, de quibus non fuit verifimiliter cogitatum, in c. Veniens, n. 11. & 14. de Iur. iur. 219
Iurans pariter mandato alicuius si praecipiat aliquid, quod non advenitur priori iuramento, sed tamen sit ita grave, ut de eo verifimiliter non cogitarent, an tenetur illud servare, ib. n. 11. & seqq. 219
Consensus est de ratione intrinseca iuramenti, ibidem n. 16. 219
Iuramentum non extenditur, nisi ad rationabilia, possibilis, & honesta, ib. n. 18. pag. 210
Iurans stare mandato Episcopi, & non appellat. d. Episcopus praecipiat ut remonet beneficio, appellare potest, nec est opus petere relaxationem a iuramento, ib. n. 19. 210
Lucas perire reductionem ad arbitrium boni viri committere laetatur, potest illam petere iuramento non obstante, ib. n. 21. 220
Etiam si dolum fuerit, ut Compromissarius possit notum esse ledere, ib. n. 21. 220
Iuramentum generaliter praesertim de parendo mandatis alicuius non extenditur nisi ad ea, de quibus cogitandum est, vel debuit merito cogitari, ib. n. 24. 220
Iuramentum specificè praesertim in foro animae iuxta intentionem virtutis recipit interpretationem, ibid. n. 26. 220
Procedit quando iurans dolum adhibet, alioquin interpretatur secundum sanam intellectum suscipiens, ib. n. 26. 220
Iuramentum in foro iudiciali recipit interpretationem, secundum ius, ib. n. 27. 220
In iuramento, & voto semper intelligitur excepta Superioris auctoritas, in c. Non est vobis, n. 15. de Regular. 27
Iuramento obligatus ad aliquid scribendum, prohibetur ingredi Religionem, ib. n. 19. pag. 27
Iuramentum non potestur ad invogitari, in c. Cum venissent, n. 23. de Iustit. 227
Iuramentum habet tacitam conditionem rebus sitantibus, ib. n. 24. 227
Iuramentum habet vim roborativam, non extensivam, in c. Quoniam, n. 7. de Privileg. pag. 75
Et in eo semper intelligitur excepta Superioris auctoritas, ib. n. 8. 75
Iuramentum debitoris habet tacitam conditionem si creditor in eodem statu manserit, in c. Absolutus, n. 0. de Haeret. 223

Vide in ver. Debitor.

Iuramentum qualiter praesertandum.

- Iuramentum praesari non potest per relationem ad scripturam iuratum, in c. Cum pro causa, n. 17. de sent. excom. 163
Pro forma exigit specificam mentionem, & formalitatem verborum, ib. n. 18. pag. 161
Praesari debet corporaliter, & requirit pro forma tantum scripturatum, ib. n. 1. pag. 161
Subdictione, etc. non includitur, ib. n. 22. pag. 161
Nec ob obligatione Camerali, ib. n. 23. pag. 161
Iuramentum fidelitatis, de quo, in cap. Ego N, de iur. iust. legitimum, & praesertur ab Episcopo semel tantum in actu consecrationis, non autem in visitatione Liminum, in d. Ego N, n. 71. de Iur. iur. 217

- 5 In iuramentum fidelitatis prohibetur Clericus prestare laico, a quo nihil habet temporale, in cap. Sicut et, n. 11. Ne Cler. vel Monach. pag. 226
3 Juramentum forma septem capitula continens, secundum quam Papa jurat Episcopi, in c. Ago N, num 1 de Jurejur. 209
3 Juramentum quod Episcopi prestant Papa in actu consecrationis est ligium, ib. n. 71. pag. 217
6 Juramenti finis est determinata veritatem aperire, in c. Falsidicus, n. 22. & n. 133. & seq. de crim. falsi. 108
6 Juramentum quod ad huc fini adversatur non inducit mortale peccatum in materia levi, ib. d. n. 133. 108
6 Contrarium, ib. n. 137.
6 Juramentum institutum est non per quod se homines fallant, sed per quod quisque in alterius notitiam cogitationes suas proferat, ib. n. 133. 110

Juramenti implementum.

- 1 Jurans non venire contra contractum an sit perjurus si petat pretium supplere, vel contractum rescindi, in c. Inter ceteras, n. 5. de rejud. pag. 197
6 Jurans cum aliqua contrahere si non subest impedimentum, per censuram ecclesiasticam contrahere compellitur, in c. Ex litteris, illecondo, n. 1. de sponsal. 6
6 Etiam post Concilium Tridentinum quod de sponsalibus nihil statuit, ib. n. 2.
3 Juramentum licitum transgrediens est perjurus, & mortaliter peccat, in c. Veniens, n. 13. de Jurejur. 219

Juramentum quando obligatorium, & licitum.

- 1 Juramentum a quacunque lege etiam Canonica, imo & Divina prohibitum servandum est, si fieri potest sine interitu salutis aeternae, in c. Non sine, num. 25. de Arbitr. 599
5 Juramentum, & votum non ligant cum sine interitu salutis corporalis servari non possunt, in c. Concilium, n. 7. de obseq. Jurejur. 243
2 Juramenta contra utilitatem Ecclesiae perjurata potius dicenda sunt, in c. Veniens, n. c. de Transact. 571
2 Juramentum Praelati de non repetendis iuribus Ecclesiae suae non valet, ib. n. 21. 571
2 Juramentum de non testificando contra aliquem non est obligatorium, & cur. in c. Constitutus, il primo, n. 3. & seq. de testib. & attestat. 103
3 Juramentum de testimonio contra aliquem non ferendum est illicitum, ac temerarium, in c. Pervenit, il primo, n. 5. de testib. pag. 201
2 Jurare in quibus casibus liceat, in c. Significasti, n. 8. de elect. 9
6 Jurans falsum super lapidem perjurus est, in c. Falsidicus, n. 68. de crim. falsi. 311
3 Juramentum de parendo alicuius mandato non est ferendum si praecipiat aliquid, quod obviat juramento prius licite facto, in c. Veniens, num. 1. & 12. de Jurejur. 219
3 Equid si obviat promissioni non jurat, ib. n. 25. 219
3 Juramentum non est obligatorium quando servari non potest sine interitu salutis aeternae, ib. n. 14. 219
3 Casus fortuitorum renuntiatio non validatur juramento ob defectum consensus, ib. n. 17. 220

Vide in ver. Perjurium.

Et in ver. Juramentum amphibologicum.

Et in ver. Juramentum artificiosum.

- 4 Juramentum a praelato praestitum in damnum Ecclesiae ab ipso Praelato servandum est, in c. Cum venissent, n. 21. de Justit. 227
4 Si sit separabile a praedictio Ecclesiae, aliis secus, ib. n. 28. 227
4 Juramenta non sunt, sed perjury, quae contra utilitatem Ecclesiae accendantur, ib. n. 21. pag. 227
4 Juramentum praestitum ab Episcopo Antuerpiensi de servandis consuetudinibus, & privilegiis Collegiarum Ecclesiae an possit derogari d. Ecclesiae in Cathedralibus obste, quominus Episcopus uti possit sua jurisdictione in eisdem Ecclesiae Capitulum, & personas eisdem civitatis, ib. n. 24. 227
4 Juramentum generale de observandis privilegiis an extendatur ad revocata, ib. n. 25. & 31. 227
4 Juramentum de servando statuto tollitur per statuti revocationem, ib. n. 26. & 30. pag. 227

- 4 Juramenta ab Episcopis praestita in materia visitationis, ac privationis Capitulum suos obligant auctores, ib. n. 31. 217
4 Juramentum non porrigitur ad incogitata, ibid. numero 32. 217
4 Juramentum per relationem ad aliud perinde habetur, ac si esset praestitum super eadem re, ibidem n. 33. 217
4 Juramentum habet tacitam conditionem rebus sic stantibus, ib. n. 34. 227

Juramentum artificiosum, vel per subauditionem.

- 6 Juramentum quoties expiatur ad faciendum peccatum, potest quis jurare se facturum, subintelligendo intra se si absque peccato id sibi licent, in c. Falsidicus, n. 41. de crim. falsi. 310
6 Contrarium, ib. n. 20. usque in fin. 310
6 Juramentum artificiosum compositum ad fallendum proximum accipit Deus, secundum quod odiosum iuratur, intelligitur debet iuxta rectam intelligentiam verborum, ib. n. 80. pag. 312
6 Juramentum in quacunque materia est mortale, si verba sunt falsa, n. 86. 312
6 Juramenti verba si non admittunt scilicet, quem jurans mente concepit a perjurio non exculant, ibidem numero 94. 312
6 Juramento firmate id, quod nihil est, perjurium est n. 108. 314
6 Juramentum cui veritas non est comes, est perjurium, ib. n. 110. & 113. 314
6 Juramentum institutum est, non per quod se homines fallant, sed per quod quisque in alterius notitiam cogitationes suas proferat, ib. n. 133. 316
6 Juramenti finem destituit modus jurandi per interitus subauditiones verborum scilicet in verentis, ibidem n. 133. 316
6 Juramenti comes principalis est veritas in apudientis notitiam delata, ib. n. 136. pag. 316
6 Jurans falsum subaudiendo aliquid in mente, quod reddat scilicet verum, an peccet mortaliter, in c. Falsidicus, num. 20. & num. seq. usque in fin. de crim. falsi. 308
6 Quid si id faciat sine justa causa, ib. n. 26. & seq. usque in fin. 308
6 Jurat loci causa Principem esse in oppido, intelligendo praesertim est grave peccatum, sed non mortale, ibidem n. 24. 308
6 Imo est mortale, ib. n. 145. & seq. pag. 308
6 Jurare falsum ex justa causa subaudiendo aliquid in mente, quod reddat scilicet verum, nullam esse culpam qui archiepiscopi sententia, ib. n. 26. 308
6 Et quibus fundamentis, ibidem n. 27. & seq. usque ad n. 35. 308
6 Jurare se aliquid nescire, quod expedit sub secreto regere subaudiendo in mente ita ut ex postea revelare, molitur opinanti non esse perjurium, ib. n. 36. 309
6 Idem in eo, qui coactus jurat se pecuniam soluturum, subaudiendo intra se, si erit debitor, ibidem n. 7. 309
6 Idem in eo qui per metum jurat se accepturum aliquam in uxorem, subintelligendo, si mihi placeat, ibidem n. 18. 309
6 Idem in muliere, quae sciens occultum impedimentum dimittens metu excommunicationis jurat se velle visum cohabitare, subaudiendo si mihi licebit, ibidem n. 39. 309
6 Idem in eo, qui pecunia eorum jurat se illam non habere intelligendo ad mutandum, ib. n. 40. 309
6 Idem in adultera, quae jurat se adulterum non commisisse, subaudiendo in alio die, vel loco, ibidem n. 41. 309
6 Idem in Clerico, qui ut se eximat ab indebita solutione Gabrielis jurat se nihil portare, subaudiendo ex quo Gabrielis solvere tenetur, ib. n. 42. 309
6 Idem in viatore veniente ex loco, qui veste infectus creditur, & jurat se de non venire, subintelligendo ranciam ex loco infecto, ib. n. 47. 309
6 Idem in penitente, qui male interrogatus a sacerdote, falsum negat se confitulum fuisse aliquod peccatum, subaudiendo ita ut illud dicere teneatur, ibidem numero 44. 309

1 Jurans falsum in judicio ex justa causa subaudiendo in mente

- venire aliquid, quod reddat scilicet verum, non peccat secundum aliquos, ib. n. 49. 310
6 Idem putant in eo, qui occidit hominem ad sui defensionem, vel putans esse feram, & negat in judicio se occidisse, intelligendo intra se de facto criminoso, ib. n. 50. & 117. & 119. & seq. 310
6 Idem in eo, qui ut sibi satisfiat de justa causa, negat in judicio se fraudasse, intelligendo, ita ut deliquerit, ib. n. 31. 310
6 Idem in eo, qui ut se eximat ab imputatione homicidii, quod non commisit, in judicio negat gladium reperitum penes cadaver esse suum, subaudiendo in mente, quareus est iudicium illius delicti, ib. n. 52. 310
6 Idem in eo, qui ad sui sustentationem abscondit bona, nec a creditoribus capiantur, & negat iudicis se illa habere, subaudiendo ita ut teneatur manifestare, ibidem numero 53. 310
6 Idem in eo, qui cum pecunias mutuò acceptas restituit, in judicio negat mutuum, subintelligendo ita ut teneatur solvere, ib. n. 54. pag. 310
6 Contrarium in praedictis, ib. n. 120. & 149. pag. 310
6 Jurare falsum subaudiendo aliquid in mente, quod reddat scilicet verum, esse peccatum mortale latissime ostenditur, ib. n. 99. & seq. usque ad n. 138. 312
6 Jurat si dolo, in cuius mente est non sic facturum ut promittit, ib. n. 104. 314
6 Jurans falsum in judicio, & subaudiens in mente verum, est obnoxius Deo, ib. n. 120. pag. 315
6 Item iudicis, ibid. num. 111. & seq. usque ad num. 122. pag. 315
6 Item parii, ib. n. 121. & seq. 315
6 Jurans alta voce aliquid falsum, & superaddens aliquid voce humiliori, & imperceptibili, quod reddat scilicet verum, mortaliter peccat, ib. n. 138. 316
6 Opinio adhaerens perjurium non esse, verbis falsum jurata, & interna subauditione verum concipere, est probabilis, & ideo eligi potest, licet opposita sit probabilior, & tutior, in cap. Falsidicus, num. 35. de crim. falsi. 309
6 Contrarium, ib. n. 166. 309
2 Juris appellatio quid veniat, in c. Ad haec n. 24. de off. Archid. 377

Jurisdiclio communia.

- 3 Jurisdiclio sine ordinaria, sive delegata solo voto committitur, & revocatur potestas Ordinarii secus, in c. Aqua, n. 4. de consec. Eccles. 289
1 Jurisdictiones omnes sunt principaliter apud Principem tanquam apud fontem, in cap. Quoniam, num. 64. de Const. 186
2 Jurisdiclio haberi potest ab alio immediate dupliciter in c. Perniciosum, n. 30. Offic. ordinari. pag. 420
2 Jurisdiclio omnium Praelatorum Ecclesiae dependet ab Ecclesia Romana non modo quoad executionem, sed etiam quoad substantiam potestatis, ib. n. 38. 420
2 Jurisdiclio non est sine subditis, ibidem num. 42. & seq. 420
2 Jurisdiclio non potest esse nisi in subiecto, & cohaereat personae, ib. n. 49. 421
2 Jurisdiclio non debet esse vaga, & incerta, ibidem n. 53. 421
3 Jurisdiclio si fundetur super sola dubietate qualitatis jurisdictionem tribuens, negatio qualitatis nihil operatur, sed facti est illam in libello allegare, in c. Si clericus, n. 16. de foro compet. 60
3 Ut si negetur Clericatus, vel contractus usurarius, aut matrimonialis, ib. n. 17. 60
7 Jurisdiclio multoties conceditur ad cognoscendum, non autem ad exequendum, vel personaliter distinguendum, in c. Cum capella, n. 33. de privileg. 60
2 Jurisdiclio an sit indivisibilis, in c. Statutus, n. 47. de supplem. neglig. Praelator. pag. 174
3 Jurisdictionis verbum intelligitur de ordinaria, in c. Significasti, n. 3. de foro compet. pag. 94
2 Jurisdictionem multoties habet quis habitus, licet non aeternam, in cap. Cum olim, num. 8. & 39. de major. & obed. 112
2 Jurisdiclio tributa ad limites consuetudinis non competit nisi probata consuetudine, in c. Cum ab Ecclesia, num. 28. de offic. Ordinari. pag. 418
3 Jurisdiclio in temporalibus haberi potest penes Ecclesiam, in c. Tuam, n. 32. de ordin. cognit. pag. 112
3 Jurisdiclio balla facilius praescribitur, quam merum imperium, in c. Cum olim, n. 19. de praescript. 217

- 2 Jurisdictione concessa censetur concessa omnia, sive quibus jurisdictione explicari non potest, in c. Cum ex injuncto, n. 31. de Nov. oper. nunt. pag. 31
7 De qualitate jurisdictionem tribuente ante omnia consideranda debet, in c. Contingit, illecondo, n. 22. de defect. excom. 181
3 Jurisdiclio spiritualis, & temporalis a Deo funditur distincte, in c. Conquestus, n. 60. de feris, pag. 121
2 Jurisdictiones sunt principaliter apud Principem tanquam apud fontem, in c. Perniciosum, n. 39. de offic. Ordinari. 46
3 Jurisdiclio ordinaria ad sui essentiam non requirit territorium, in c. Post cessationem, n. 4. de Probat. 165
3 Jurisdiclio acquiritur devolutione, delegatione, & prorogatione, in c. Significasti, numero 27. de Foro compet. 97
2 Jurisdictiones saeculares nemo potest propria auctoritate adipisci, nec adeptas renunciare, nisi in manibus superioris, in c. Admonet, n. 5. de Renunciat. 145
3 Jurisdiclio civilis, criminalis, & mixta potest acquiri ab inferiori Praelato ex immemorabili praescriptione, quam Concilium Tridentinum non fultulit, in c. Postulasti, n. 26. de Jurepau. 165
3 Jurisdiclio ex praescriptione regulariter censetur acquisita privatim ad Episcopum, ib. n. 21. pag. 166

Jurisdiclio amittitur.

- 2 Jurisdiclio extracta non potest per partes resciscare, in c. Significasti, n. 15. de offic. Legat. 411
1 Jurisdiclio licet competat ipso jure, tamen si ope exceptionis sit excludibilis, per pronunciationem super exceptione ipso jure extinguitur, ib. n. 10. 411
2 Jurisdiclio semel extracta etiam causa extrinseca cessante non reviviscit, in c. Cum olim, n. 77. de major. & obed. 519
3 Jurisdiclio expirat si iudex recedat a loco, in quo debet judicare, & transferat se ad locum, in quo tunc recitatus, in c. Praesentata, n. 1. 6. & 11. de testib. 194
2 Jurisdictiones saeculares nemo potest propria auctoritate adipisci, nec adeptas renunciare nisi in manibus superioris, in c. Admonet, n. 5. de renunc. 145
3 Jurisdictionem a se extulit, qui eam denegat exhibere, in c. Ceterum, n. 34. de Iudicis, pag. 4

Jurisdiclio devotetur.

- 3 Devolutio jurisdictionis in prima instantia non fit ad Legatos, & alios quoscunque vigore facultatum nisi Episcopo prius requisito, & negligente, in c. Significasti, n. 38. & 33. de foro compet. 97
3 Negligentiam debet praecedere monitio, ut sit locus devolutioni jurisdictionis, ib. n. 34. pag. 99
3 Et an debeat esse tria, vel sufficiat unica, ib. n. 35. 98
1 Jurisdictionis devolutio a Capitulo ad Episcopum.

Vide in ver. Capitulis possessis.

- 2 Devolutio jurisdictionis non inducitur nisi in casibus in jure expressis, in c. His quae, num. 40. de major. & obed. 107

Vide in ver. Devolutio.

- 3 Jurisdiclio perpetuatur per simplicem citationem Iudicis sine Ordinari, sive Delegati, in c. Proposuit, n. 12. de foro compet. 100
3 Jurisdictionem exercens in uno actu retinet in omnibus, si habeat concessionem ab eo, qui jus concedendi habet, in c. Cum olim, n. 32. de Praescript. 228

Jurisdiclio probatur.

Vide in ver. Iudicis competentia.

Jurisdiclio prorogatur.

- 2 Jurisdiclio Delegati qui pronunciat se incompetentem, etiam si alias esset competens ex pacto prorogati non potest, in c. Significasti, n. 14. & seq. usque ad n. 19. de off. Legat. 418
3 Jurisdiclio iudiciana, & quando ex incidentia causae prorogatur ad aliam speciem jurisdictionis, in c. Tuam, n. 24. & seq. de ordin. cognit. 132
3 Quid

- 3 Quid si species non omnino diversae naturae, & altioris gradus, ib. n. 27. 132
3 Et quid si sit talis ex accidenti ratione personae, ibidem n. 34. 132
3 Et quid si species non sequeatur naturae, & altioris, sed inferioris gradus, ib. n. 10. pag. 132
3 Prorogatio cadit super similes specie jurisdictionis, quae prorogatur, in cap. Significasti, num. 3, de foro com. pet. 95
3 Prorogatio jurisdictionis potest fieri etiam in causis spiritualibus si iudex possit alias de illis cognoscere, ibidem n. 6. 95
3 Prorogari non potest de persona ad personam jurisdictione limitata, ib. n. 7. Declaratus, n. 9, & 14. 95
3 Jurisdictione eius, qui praesertim Collegio est prorogabilis, ib. n. 8. 95
3 Prorogari potest jurisdictione ordinaria competens alicui de consuetudine, vel alio iure speciali, ib. n. 10. 95
3 Prorogatio jurisdictionis ut heri possit a clerico quae requiritur, ib. n. 11. 95
3 Prorogatio jurisdictionis iudicis non sui, an inducatur ex tacito consensu partium, ib. n. 12. 95
3 Laicus potest prorogare jurisdictionem iudicis alieni non sine consensu iudicis proprii, Clericus autem non potest, & cur. ib. n. 13, & 27. 96
3 Prorogatio jurisdictionis fieri non potest nisi in iudicem ordinatum, ib. n. 14. 96
3 Jurisdictione delegata non est prorogabilis de persona ad personam, sed bene de re ad rem, ib. n. 15. 96
3 Prorogari non potest Clericus jurisdictionem iudicis laici, etiam de Decretali consensu, ib. n. 16. 96
3 Nisi in causis merè civilibus, ib. n. 17. 96
3 Prorogatio jurisdictionis, & delegationis in quibus differant, ib. n. 18. 96
3 In Prorogationibus jurisdictionem iudicis praesertim, & acceptantis non est locus penitentiae, ib. n. 20. 96
3 Appellatur a sententia iudicis ex prorogatione jurisdictionis ad illius superioris, ib. n. 21. pag. 97
3 Prorogatio jurisdictionis potest fieri etiam in criminalibus ubi proceditur per viam accusationis, ibidem n. 24. & 32. 97
3 Et quid si procedatur per viam inquisitionis, n. 25. 97
3 Ad prorogationem jurisdictionis sufficit consensus illius, de cuius praesidio agitur, ibid. pag. 97
3 Prorogatio jurisdictionis impeditur si partes erant in iure, vel infacto, in cap. Significasti, n. 17, de off. De-leg. 411

Jurisdictionis suspensio.

- 2 Jurisdictione minoris iudicis non expirat per praesentiam maioris, sed suspenditur usque insigniorum, in c. Studuisti, n. 1, de off. Legati, pag. 419

Jurisdictionis cumulatio, & prorogatio.

- 7 Jurisdictione in eorum genus personarum raxativè collata, non censetur derogatum jurisdictioni alterius in eadem personam, in c. Accedentibus, n. 42, de excessib. Praelator. pag. 16
3 Actus jurisdictionis Episcopi etiam unicus, & quando interumpat praescriptionem jurisdictionis inferioris, in c. Auditis, n. 7, de praescript. 122
3 Jurisdictionis Episcopi exercitium ita demum interumpit actus inferioris si inferior praescribat per modum exclusionis Episcopi, ib. n. 10. 122
3 Jurisdictione potest esse penes plures in solidum, ut penes Episcopum, Archiepiscopum, & Archiepiscopum, ib. n. 13. 122
3 Jurisdictione concessa Episcopo in scholares an sit privative ad Rectorem universitatis, in c. Ut privilegia, n. 39, de priv. 80
3 Jurisdictione Episcopi quibus casibus sit cumulativa cum inferioribus Praelatis, ib. n. 40. pag. 80
3 Jurisdictione Episcopi ex quibus censetur translata in inferiori Praelatum privative ad Episcopum, in cap. Cum dilectus, n. 26, de Reliq. domib. 119
3 Jurisdictione in favorem certarum personarum censetur tributa privative, non autem cumulativè, ibidem numero 39. 119
3 Idem in jurisdictione acquisita per praescriptionem, ibid. n. 40. 119
3 Jurisdictione a Concilio Tridentino Ordinatis attributa in prima instantia censetur alia adempta, in c. Significasti, n. 20, de for. com. pet. pag. 97

Jurisdictionis feudalitatis.

- 3 Feudalis jurisdictione tanquam super iudicia, & praesudicium jurisdictioni ordinariæ est restringenda, in c. Ceterum, n. 23, de iudic. pag. 4
Vide in vet. Passalus quoad forum.
2 Jurisdictione in parvis conventibus Ordinariæ attributa ex Decreto Innocentii X. an censetur superiorem Regularibus adempta, & privative in Ordinatum translata, & n. seqq. usque ad n. 43, in c. Quanto, n. 26, de off. Ordinari. post. pag. 444
2 Jurisdictione specialis a lege non tributa, non censetur alia adempta, ib. n. 28, post. pag. 444
2 Jurisdictione in dulo censetur cumulativè collata ibid. n. 29, post. pag. 444
2 Jurisdictione inter Episcopum Burgi, S. Donati, & Praepositorum Buxeri est cumulativa, ib. n. 30, post. pag. 444
2 Jurisdictione Episcopi tributa a Conc. Tridentino, sess. 7, c. 8, sess. 25, de Regular. c. 11, intelligitur cumulativè cum inferioribus, ib. n. 31, post. pag. 444
2 Jurisdictione data a favore certarum personarum censetur privative collata, secus si ratione causarum, ib. n. 32, post. pag. 444
2 Jurisdictione an censetur collata privative, vel cumulativè, in primis spectanda est necesse concedentis, ibid. n. 33, post. pag. 444
2 Monasteria omnia de iure communi subiecta sunt jurisdictioni Episcopi diocesis, sed cumulativè cum Praelatis Regularibus, ib. n. 34, & 38, post. pag. 444
2 Jurisdictione delegata est extraordinaria, & odiosa, ib. n. 40, post. pag. 444
2 Jurisdictione ordinaria est favorabilis, necessaria, & amplianda, ib. idem, n. 47, post. pag. 444

Jurisdictione Episcopali.

Vide in vet. Episcopus quoad jurisdictionem.

- 6 Jurisdictione Ecclesiastica, & secularis distincta sunt, in c. Pervenit, n. 23, & 26, de Adult. pag. 282
6 Jurisdictiones ecclesiastica & secularis a Deo distinctae, invicem confundi non debent, in c. Utrum autem, n. 20, de cognat. spiritual. pag. 63

Jurisdictione delegata.

- 3 Jurisdictione Papae reservata non comprehenditur in concessione jurisdictionis quantumcunque generalis, in c. Cum venissent, n. 18, de iudic. 22
2 In Jurisdictione universali concessa, vel abdicata non imminuitur jurisdictione alteri specialiter attributa, in cap. Cum olim, n. 74, de major. & obed. pag. 319
2 Jurisdictione delegata potest preveniri per ordinatum antequam litterae delegationis fuerint Delegato praesentatae, in c. Studuisti, n. 12, de off. Legat. 418

Vide in vet. Delegatus.

Jurisdictione ordinaria.

- 6 Jurisdictionem ordinariam impediens excommunicatur in Bulla Coenz, in c. Pervenit, n. 43, de Adult. 287
2 Jurisdictione ordinaria quae dicitur, in c. perniciosam, n. 21, de off. Ordinari. 428
3 Jurisdictione ordinaria, & universalis cohaeret, testamento, ib. n. 54. 431
7 Jurisdictione Ordinarii sublata non censetur sublata jurisdictione per sedem Apostolicam delegata, in c. Ex parte, n. 23, de privileg. pag. 69
7 Declaratur, ib. n. 25. 69
3 Jurisdictionis verbum intelligitur de ordinata, in c. Significasti, n. 3, de foro com. pet. pag. 92
2 Jurisdictione quae defertur a lege, vel statuto, & admittitur cautam, vel unum negotium universale ordinaria est, in cap. Cum olim, num. 65, de major. & obed. 108
2 Etiam si inter plures iudices sit paritas, ib. n. 66. 113
2 Jurisdictione ordinaria mortuo Papa non expirat, ib. n. 67, & sequatur usque ad n. 71, pag. 113
3 Jurisdictione ordinaria ad totum circuitum non requiritur totum, in c. Post electionem, n. 4, de probat. 2 Jurisdictione

Jus Canonicum.

- 2 Jurisdictione Ordinarii censetur auctoritas, & ideo non est opus de ea fidem facere, in c. Cum in iure, n. 28, de off. Delegat. 406
Vide in vet. Ordinarius.
Et in vet. Episcopus quoad jurisdictionem.
Vide in vet. Index Ordinarius.

Jurisdictione in subditum.

- 7 Jurisdictione sive voluntaria, sive contentiosa non potest exerceri in non subditum, in c. Omnis n. 81, de panit. & remiss. 133
4 Jurisdictione Episcopi expirat eo ipso, quod incolam inde dilcedit, in c. Significasti, n. 9, de Paroch. pag. 184
4 Et transiuntur in Episcopum loci quo translatum est domicilium, ib. n. 10. 184

Jurisdictionis venditio, seu locatio.

- 6 Jurisdictione Episcopalis est quid spirituale, & pretio cedere non potest sine laesione finium, in c. Praeterea, n. 2, Ne Praelat. vic. suas pag. 187
6 Jurisdictiones ecclesiasticae seu facultates deputandi Vicarios in spiritualibus, locare non licet in c. Quoniam, n. 1, Ne Praelat. vic. suas pag. 187
6 Et concessiones etiam a sede Apostolica factae censentur subreptitiae, ib. n. 2. 187
6 Locatio jurisdictionis super damnis honorum Ecclesiae illata prohibita est ib. n. 3, pag. 187
6 Jurisdictione ecclesiastica est quid spirituale, & simonia cum est illam vendere, ib. n. 4, & 5, usque ad n. 12. 189
6 Jurisdictione etiam merè temporaria prohibetur vendi, ib. n. 3. 189
6 Jurisdictione est res inestimabilis, sicut patria potestas, ib. n. 6. 189
6 Jurisdictionem temporalem vendere propter non est simonia cum, etiam cum turpe lucrum, & ementes committunt simoniam laicalem, ib. n. 7. 189
6 Jurisdictionis venditio redundat in subditorum gravamen, ib. n. 11, 12, & 13. 189
6 Feudus, & abdiciones ecclesiarum ex jurisdictione provenientes vendi non possunt jurisdictionem exercere etiam laicis a jurisdictione, ib. n. 13. 189
6 Non provenientes vero ex jurisdictione vendi possunt etiam jurisdictionem exercere, dummodo jurisdictione ipsa non vendatur, ib. n. 14, pag. 189
7 Episcopus censetur esse officii sui debito jurisdictionem administrare, ib. n. 11. 189
2 Jus, & illius executionem vendere paria sunt, in c. Cum pridem, n. 112, de Praeb. 357
Vide in vet. Cancellaria.
6 Jurisdictione voluntaria non potest exerceri extra territorium quando est concessa ab inferiori Principe, in c. Quod a nobis, n. 26, & 40, de Clandest. dispensat. 31

Jus communia.

- 4 Jus semel extinguitum non reviviscit, in c. Episcopus, n. 17, de praeb. 90
4 Jus semel extinguitum ex certa ratione, vel causa reviviscit ratione illa, vel causa cessante, ib. n. 64. 90
3 Jura constituantur ex his quae frequentius accidunt in c. Cum sis, n. 56, de convers. conjugat. & in c. Super specula, n. 44, Ne Cler. vel Monach. pag. 123
3 Declaratur, in c. Cum sis, n. 60, & seqq. pag. 123
3 Jus defunctus potest qui potest condere, in c. Cum ad monasterium, n. 79, de Stat. Monach. pag. 106
6 Jura non adaptantur ad ea, quae semel tantum, aut bis contingere possunt, in c. Mandato, n. 72, de Simon. 182
Jura Episcopalia,
Vide in vet. Episcopus Ordinari.
Erit in vet. Episcopus quoad jurisdictionem.
3 Propter contentum iuris quandoque quis annectitur ad naturam alterius, in c. Ad audientiam, num. 26, de Rescript. 233
3 Jura non constituantur ex his, quae uno aliquo casu accidere possunt, in c. Super specula, n. 44, Ne Cler. vel Monach. 437

Jus ad rem.

- 4 Jus ad beneficium perditum si inabilitas ius habentis superveniat, antequam beneficium consequatur, in c. Dillectus, illecondo, n. 21, de preb. 140
4 Jus in re distinctus a contractu, quam ad rem, in c. Dillectus, illecondo, n. 17, de Praeb. 140

Jus Canonicum.

- 2 Jus Canonicum majorem est auctoritatis, quam consuetudo, in c. Ex parte, n. 81, de arbit. pag. 615
2 Jus Canonicum, in juramentis, & alia spiritualibus servari debet, etiam ex praescriptio legis civilis, in c. Nouissis, n. 24, de Arbitr. 189
2 Jus Canonicum statuta ligant omnem creaturam, non materia eadem adaptabili, in c. Canonum statuta, n. 81, de Constit. 16
5 Jus Canonicum est potentius, ac dignius iure civili, in c. Non magis oportet, n. 11, Ne Cler. vel Monach. 423
2 Jus Canonicum in causis mixti fori servari debet in foro Ecclesiae, etiam inter laicos sub ecclesio imperio, non autem ius civile dilatans a Canone, in c. Anagninis, n. 30, de pacis. pag. 335
2 Jus Canonicum contrarium iuri civili praevalere etiam in merè temporalibus, & inter laicos in locis in quibus Papa habet temporalem jurisdictionem, ib. n. 10. 335
2 Jus positivum dupliciter consideratur, in c. Cum pridem, n. 127, de pacis. 357
2 Jus Canonicum an potest servare ut ex eis laici ad collectas cogi debent, etiam in terris Imperii, in c. Licet, n. 6, 22, & seqq. de Censib. 287
2 Jus Canonicum ubi aliquid reperitur expressè decimum, quod iure civili sit dubium, servari debet decimo iuris Canonici, etiam in foro civili, ib. n. 5. 270
2 Jus Canonicum praevalere iuri civili etiam in terris Imperii ubi agrorum de naturali equitate, ib. n. 16. 270
2 Item ubi ius civilis inducere iniquum, ibidem n. 27. 270
2 Item in causis miserabilium personarum, ib. n. 28. 270
2 Jus canonicum in materia peccatorum concessione iuratum derogat iuri civili, in cap. Naviganti, num. 9, Ultr. 286
2 Jus canonicum est ius humanum, sed large dicitur ius Divinum, in c. Non debet, n. 19, de consang. & affinit. 75
1 Jus Canonici corpus quae complectatur, in c. Canonum statuta, n. 22, & 26, de Constit. pag. 20
2 Differentia non est constituenda inter Jus Canonicum, & ius civile, nisi ubi clare reperitur expressum, in c. Ex parte, n. 31, de Arbit. pag. 615

Vide in vet. Lex Canonica.

Jus civile.

- 2 Jus civile ubi est dubium, & jus Canonicum clarum, servari debet ubique jus canonicum, in c. Ex parte, n. 31, de arbit. 615
3 Studium iuris civilis ad intelligentiam Canonum regularibus aut Clericis secularibus personarum habentibus, vel Presbyteris non prohibetur, in c. Super specula, n. 30, Ne Cler. vel Monach. 435
3 Studentibus iuri civili an debeatur fructus praebendarum in absentia, ib. n. 31. 436
3 Studium principale iuris civilis an sit permittum in Camera Apostolica Ecclesiasticae, de quibus in de Super specula, ib. n. 35. 436
2 Jus civile non potest tollere naturalem consensum, sed tantum illius effectus, in c. Ad audientiam, n. 5, de spons. & matrim. pag. 5
7 Jus civile ab omnibus servari debet ubi contrarium non reperitur statutum per ius Canonici, in c. Qui Presbyterum, n. 14, de panit. & remiss. 107
1 Jus merè civile tolli potest ab eo, qui jurisdictioni praesertim si super eo faciat legem municipalem, in c. Quae in ecclesia, n. 24, de constitut. 437

Vide in vet. Princeps quo jus quatuor non tollit.

- 4 Inter jus civile, & canonicum discrepantia non est inducenda, ubi jus civile non reperitur expressè ammutatum per jus Canonici: & lex civilis servari debet etiam in foro Ecclesiae, in cap. Cum esset, num. 18, de Testam. 334

Vide in vet. Lex civilis.

- 4 Jus civile contradicens iuri canonico in his, quae merè spiritualia non sunt, aut a spiritualibus non dependunt observandum est inter Imperii, & jus Canonici in terris Ecclesiae, ib. n. 98. 319
1 Nec Papa potest tollere leges civiles quantum ad eos, qui non sunt de sua temporali jurisdictione, ibidem n. 92. 319

4. Juris civilis auctoritas non potest aliquem a peccato ex-
ciari, ib. n. 219.
4. Jus civile correctum non dicitur amplius jus civile, ib.
n. 217.
Iuris civilis, & Canonici differentia.
4. Penes a iure civilitate contra secundum subentis infra
annum luctus per jus canonium hodie sunt sublati,
in c. Cum esse, n. 168. de Testam.
4. Nec habent locum inter personas subiectas statuto ubis,
ib. n. 169.
4. Leges multae referuntur quae tanquam foyentes pecca-
tum suae sublati per jus Canonium, ibid. num. 170.
& seqq.
4. Ordinandi ad sacerdotium iure civili debent aliquid
officere ordinanti, & Notario, sed iure Canonico est
sufficienter, ibid. n. 170. pag.
4. Pro facte iudicando licitum est iure civili pecuniam ac-
cipere: iure Canonico secus, ib. n. 171.
4. Iurare per creaturas iure Canonico non est permittum:
iure civiliter, ib. n. 172. pag.
4. Pupillus a iure civili non tenetur servare iuramentum:
iure Canonico secus, si sit dolus capax, ib. n. 173.
4. Contractus iure civiliter se invicem decipiunt: se-
cus iure Canonico, ib. n. 174. pag.
4. Bonae fidei non requirunt iure civili praescriptione:
iure Canonico secus, ib. n. 176. pag.
4. Fiancia iure civili non obligatur voto: iure
Canonico secus, ib. n. 178.
4. Patri secundum leges licet occiderit adultum cum filia
deprehensum, dum modo etiam filiam occiderit: sed non
secundum Canones, ib. n. 177.
3. Differentia utriusque iuris: iure civili, & iure Canonico
facit, ut in foro Canonico ius civile non fuerit
ultra receptum, in c. Venereabilis, n. 1. de Iudic.
1. Jus commune diffinitio tollitur, quam privilegium, in
c. Ecclesia S. Marci, n. 5. de Constit. pag.
7. Jus commune non est opus derogari, sed factus est, ut
Princeps statuat contrarium eius, quod jus commune
disponit, in c. In his, n. 11. de Privileg.
7. Recedens a maiori iure commune est odiosus, in c. Olim,
n. 20. de Verb. signif.
1. Jus municipale non est jus Commune, in c. Canonum
status, n. 9. de Constit.
4. Jus divinum nulla potest desuetudine aboleri, in c. Ex
parte, n. 18. de Cler. non resid. pag.
2. Jus naturalis, & divini transgressio periculum salutis
inducit, in c. Antiquorum, n. 2. de Pact. pag.
7. Jus divinum positum in consensu cedit juri divino
naturali, in c. Omnes, n. 20. de Pun. & cens.
5. Jus naturalis in spiritualibus praefertur positivo, vel ci-
vili in c. Si quis, n. 5. de Regular. pag.
6. Jus divinum an dicitur possit ab Ecclesia extingui, in c. Ex
diligenti, n. 4. de Simon.
2. Papa ex causa limitat ius divinum ejus, quae prohibiti-
onem relaxat, in c. Cum pridem, n. 73. de Pactis.
2. Declaratur, ib. n. 81.
1. Princeps secularis an possit dissipare, limitare, & in-
terpretari ius divinum, in cap. Quae in Ecclesiarum, n.
22. de Constit.
4. Apostob dicitur praevaleat dicitur Imperatorum, in cap.
Cum esse, n. 224. de Testam. pag.
5. Jus honorificum in quibus consistat, in c. Nobis, n. 20.
& 51. de Jurepat.
1. Jus municipale non est jus commune, in c. Canonum
status, n. 29. de Constit.
Vide infra de Consuetudine.
Ius naturale, vel gentium.
1. Jus gentium dicitur etiam jus naturale, in c. Quae in ce-
lestium, n. 11. de Constit.
4. Legumque quaequid consistunt peccatum est, in c.
Cum esse, n. 128. de Testam. pag.
4. Princeps quomvis ex justa causa possit statuere contra
jus gentium: tamen ubi cessat illa causa constitutio
servanda non est, ib. n. 138. pag.
1. Creatura est impressio Divini luminis in rationabili
creature, in c. Nelonatus, n. 267. de Constit.
1. Lumen naturale intellectus est manifestatio veritatis,
ib. n. 268.
Vide infer. de Animam.
2. Jus publicum in factis, in Sacerdotibus, in Magistratibus
co-nstitutum, in cap. Indecorum, num. 23. de Stat.
& lat. & qual.
2. Jus publico privatorum pacto renunciat non potest, in
c. Licet de vitandis, n. 22. de elec.
Vide infra de Nulli.
4. Jus accrescendi in quibus dignitatum retribuitur habet
locum, in c. Quia nonnulli, n. 19. de Cler. non resid.
4. Portio portioni accrescit, non personae, & alliam ut-
quam portionem em accretori, in c. Periculum, n. 31. de
Cler. 2. pro.
4. Jus accrescendi an habeat locum in emphyteusi adoge-
nibus statibus empta ex communi pecunia in c. Inflatio-
ne, n. 10. & n. seq. ubique in fin. de Feudis.
4. Jus accrescendi in feudo, vel emphyteusi non habet lo-
cum cum plures pro se, & filii a principio stipulantur,
ib. n. 11.
4. Et quid si feudum, vel emphyteus fuerit acquisita in
bonis communibus, ib. n. 11. & seqq.
4. Jus accrescendi cur habeat locum in feudo improfrat-
ribus simul habitantibus excommuni pecunia, ibid.
n. 15.
4. Jus accrescendi non habet locum in contractibus, ibid.
n. 17.
4. Jus accrescendi an habeat locum in emphyteusi pluri-
bus concessa ex causa onerosa, ib. n. 19. pag.
Vide infer. de Distributionibus quibus accretor.
2. Jus Collegii etiam in uno tenentur, in c. Nullus, n. 30.
de elec.
Vide infer. de Collegiis.
Ius conferendi.
2. Jus conferendi beneficia potest competere majori anno
quatuordecim, tam ex privilegio, quam ratione Eccle-
siae a qua collatio dependet, in c. Indecorum, n. 13. de
Stat. & qual. pag.
1. Jus conferendi Ecclesiam liberam ad Episcopum devolvit-
ur, si questio super patronatu laicali infra quadringentis,
aut Eclesiastico infra semestrem, non fuerit terminata,
in c. Quoniam, n. 16. de Jurepat.
5. Sive questio sit super quasi possessione praesentandi, sive
super proprietate, ib. n. 17. pag.
5. Quod procedit si questio inter comparationem veritate, se-
cus si inter Episcopum, & patronum, quia tunc ordo-
nomus deputabitur, ib. n. 18.
1. Item secus si quis veniat inter ipsos presentatos, aut in-
ter patronos, & presentatos, ib. n. 19.
5. Item secus si questio sit super idoneitate presentati, aut
patroni concordare non possint in persona praesentan-
da, ib. n. 20. pag.
1. Jus eligendi Generalem ex corpore totius congregatio-
nis est publicum, quod pacto, vel statuto tolli non po-
tess, in c. cum dilectus, n. 16. de consuetud.
1. Jus eligendi ex collegio alienius Ecclesiae non est publi-
cum, sed commune, ib. n. 49. pag.
2. Jus eligendi Episcopum una cum canonicis Ecclesiae ex-
thelialis potest presentari a clericis inferiorum Eccle-
siarum, etiam sine titulo, in c. cum Ecclesia, n. 23. de
caus. posses. & propriet.
3. In iure eligendi attenditur usus, & consuetudo permissi
probari, in c. Postulasti, n. 19. de Jurepat.
Vide infer. de Electis.
Instituenda, & deservienda.
1. Instituti, ac deservendi mansarab eo non possunt, in
c. Quanto, n. 40. de consuetud. pag.
4. Jus instituendi an competat Praeposito Buxen tam ad
beneficia in suo privilegio expressa, quam ad alia ge-
neralia infra limites Praepositurae, in c. cum venis-
sent, n. 9. & seq. usque ad n. 22. de Instit.
4. Jus instituendi in Beneficiis iurisdictionis non perti-
net ad Praelatum Ecclesiae inferioris, sed ad Episco-
pum praevia Patronorum presentacione, n. 11.
4. A iure deservendi non inferitur ad jus instituendi si jus
deservendi sit ex privilegio, sed ex iure commune,
ib. n. 13.
4. Jus instituendi potest presentari ab inferiori, ib. n. 16. & 26.
Vide infer. de Praelati inferioris auctoritas.
Et infer. de Praelati inferioris quoad praescriptionem.
4. Jus instituendi, ac iurisdictione ex praescriptione, an ac-
quiratur privative ad Episcopum, vel cum alio, ib. n.
& cum venissent, n. 20. de Instit. pag.
1. Jus instituendi in Beneficiis iurisdictionis non perti-
net ad Praelatum Ecclesiae inferioris, sed ad Episco-
pum praevia Patronorum presentacione, n. 11.
4. A iure deservendi non inferitur ad jus instituendi si jus
deservendi sit ex privilegio, sed ex iure commune,
ib. n. 13.
4. Jus instituendi potest presentari ab inferiori, ib. n. 16. & 26.
Vide infer. de Praelati inferioris auctoritas.
Et infer. de Praelati inferioris quoad praescriptionem.

1. Jus instituendi in Beneficiis iurisdictionis de iure non
spectat ad inferiorem, sed ad Episcopum, potest tamen
acquiri praescriptione, in c. Auditis, de Praescript.
Vide infer. de Instituti.
4. Jus presentandi quod habent Clerici, & Laici in dioecesi
Capitulum an locari possit ab universitate Clericis
contra contentibus, in c. Cum in cunctis, n. 8. de his qui
sunt a maior. par. Capitulo.
4. Jus presentandi est commune pluribus ut singulis, non ut
universis, ib. n. 9.
2. Jus patris potestatis a iure naturali sumptum originem, in
c. Indecorum, n. 39. de Stat. & qual. pag.
2. Et quoad vinculum naturale debet immutabile perman-
tere, ib. n. 40.
4. Jus patris potestatis solvitur per mortem civilem, sicut
per naturalem, in c. Cum simus, n. 12. de Regular.
Vide infer. de Patria potestas.
5. Jus presentandi in multis differat a iure eligendi, in cap.
Quoniam, n. 22. de Jurepat.
Vide infer. de Praesentatio, Patronus, Ius patronatus.
2. Jus revocandi somum quod fieri, & an reversus teneatur
cavere de iudicio facti, in c. Licet, n. 24. de For. com-
pet.
5. Jus sepulchri accedit emptioni Universitatis, in c. Ex li-
teris, n. 6. de Jurepat.
5. Jus sepulchri ad quod non patet aditus nisi per fundum,
transit in emptorem ipsius fundi, ib. n. 20.
Ius patronatus, communitas.
5. Jus patronatus est penes omnes patronos in solidum, in
c. Cum propter, n. 62. de Jurepat. pag.
5. Jus patronatus origo, & praerogativa, in c. Quoniam,
n. 6. & 31. de Jurepat. pag.
5. Jus patronatus concessio potest quam redacta est in
corpore jus non dicitur gratia, sed iustitia, ib. n. 12. & 13.
5. Jus patronatus quod sit ius, sive facti ad iudicem laicum non pertinet, in c. Tuam, n. 47. de ordin.
5. Jus patronatus non potest dici de bonis laici, in c. Ex li-
teris, n. 43. de Jurepat.
Vide infer. de Patronus.
3. Jus patronatus inter haereditas dividi non potest, in c. Pe-
lancum, n. 2. de Jurepat.
5. Declaratur, ib. n. 3. & seqq.
5. Jus patronatus est individuum, & est in solidum penes
unumquemque haereditas, ib. n. 8. pag.
5. Etiam si ex diversis, & inaequalibus partibus sint haeredes,
ib. n. 9.
5. Jus patronatus alicubi ex consuetudine dividitur per
uncias, ib. n. 11.
Ius patronatus acquisitum.
2. Jus patronatus acquiritur ex fundacione, vel donatione,
etiam sine expressa reservatione, dummodo patronatus
non fuerit reuocatum, in c. Cum Ecclesia Viterana,
n. 37. de elec. pag.
5. Jus patronatus potest acquiri ex solo privilegio Aposto-
lico, in c. Cum propter, n. 88. de Jurepat.
5. Jus patronatus ex fundacione acquiritur, quod si plures
sint fundatores, omnes efficiuntur Patroni, in c. Quo-
niam, n. 2. de Jurepat. pag.
5. Ex fundacione, vel donatione non acquiritur merito iure,
sed ex gratia, & concessione Ecclesiae, ib. n. 4.
5. Jus patronatus an acquiratur ex sola fundacione, an verò
etiam requiratur constructio, & dotatio Ecclesiae, ib.
n. 23. usque ad n. 50. pag.
5. Jus patronatus ex tribus causis acquiritur, ib. n. 28.
5. Declaratur, ib. n. 49.
5. Jus patronatus est individuum, & semel questum ex
una causa, non potest ex alia acquiri, ib. n. 41.
5. Jus patronatus quomodo intelligatur acquiri ex tribus
causis alternativè, ib. n. 43. pag.
5. Jus patronatus acquiritur si unus det fundum, alius Ec-
clesiam construat, & alius assignet dotem, & omnes in
solidum efficiuntur Patroni, ib. n. 44. pag.
5. Jus patronatus an acquiratur ex reedificatione, seu tele-
sione Ecclesiae, ib. n. 40. & seq. usque ad n. 61.
5. Quid si Ecclesia non sit fundus destructa, ib. n. 52. & 53.
Repertorium in 5. libris Decret.
5. Ex quid si a fundamentis sit diruta, ita ut egeat nova
consecratione, ib. n. 51.
5. Ex quid si reaedificatur ex iisdem fundamentis, ibidem
n. 58.
5. Jus patronatus Ecclesiae quae dotem, vel fundum amittit
acquiritur, qui de novo dotat, aut fundat, non autem
patrono antiquo, ib. n. 59. pag.
5. Jus patronatus concessum ex augmento dotis non est ab-
solutum mixtum ex causa onerosa, & privilegio, sed abso-
lutè ex privilegio, in cap. Cum propter, n. 46. de Jure-
pat.
7. Jus patronatus concessum a Papa cum clausula ut sic per-
tinet ac si esset ex fundacione, vel donatione laicorum
etiam Regum censetur ex privilegio, est abrogatum a
Concilio Tridentino, in c. Ex parte, n. 38. de Privileg.
pag.
5. Jus patronatus Ecclesiae noviter edificatae infra limites
alicujus Parochiae quibus sit reservandum, in c. Ad au-
dientiam, n. 31. de Eccle. edificat.
5. Jus patronatus acquiritur ex constructione Ecclesiae facta
de consensu Episcopi, in cap. Nobis, num. 7. de Jure-
pat.
5. Etiam si constructio expresse ius patronatus sibi non re-
servaverit, dummodo expresse illud non remittit ibid.
n. 3.
5. Jus patronatus seu praesentandi Praelatum in Ecclesia Con-
ventuali, seu Collegiata non acquiritur ex fundacione,
vel constructione Ecclesiae sine privilegio Apostolico,
ib. n. 14. pag.
5. Excommunicatus Ecclesiam construens de consensu
Episcopi quam vis non debuerit admitti, tamen effici-
tur patronus, sed exercitium non habet ante absolu-
tionem, ib. n. 12. pag.
Ius patronatus amittitur.
5. Jus patronatus amittitur si Ecclesia funditus destruat,
in c. Quoniam, n. 32. & 56. & 58. de Jurepat.
5. Jus patronatus per totalem destructionem Ecclesiae ra-
dicitus amittitur, ib. n. 56. & 58. pag.
5. Jus patronatus surgens ex donatione, vel fundacione non
amittitur ex sola destructione Ecclesiae, ea quae edificata
erunt tres Patroni ex diversis causis, ib. n. 60.
Ius patronatus derogatur.
5. Jus patronatus merè laicali Papa indilincte derogat
pro mediocritate mixto derogat in totum, beneficia ve-
rò patronatus Ecclesiastici conferat abque derogatione,
in c. Cum propter, n. 15. & 18. de Jurepat.
5. Jus patronatus etiam Ecclesiastico quandoque derogatur,
licet tres Patroni non sit necessaria, ib. n. 219.
Ius patronatus probatur.
5. Jus patronatus de iure communi probatur ex immemo-
rabilis etiam in personis potentibus, & universitatibus,
in c. Cum propter, n. 77. de Jurepat.
5. Jus patronatus universitatis de iure communi an prescri-
bitur ex usurpatione, ib. n. 78. & 87. pag.
5. Parochiani in Italia ceperunt jus patronatus usurpare
propter recessum Curiae, ib. n. 79. pag.
5. Jus patronatus mixtum equali portione universitatis, &
familiae privatae non requirit probationes a Conc. Tri-
dentino praescriptas in Potentibus, ib. n. 82.
5. Jus patronatus pro maiori parte universitatis non prescri-
bitur ex usurpatione, ibidem num. 83. & seq. usque in
fin.
5. Usurpatio iurispat. quae in universitate praesumitur, pri-
vatus personis nocere non debet, ib. n. 81.
5. Jus patronatus titulus hodie probari debet ad praesentatum
Conc. Trident. nec sufficit possessio praesentatum
Conc. Trident. in cap. Consultationibus, num. 8. & seq. de Jure-
pat.
5. Jus patronatus non probatur ex praescriptione, nisi illa sit
immemorabilis, ib. n. 72. pag.
5. Jus patronatus qualiter ex Conc. Trident. probari debeat
a personis privatis, vel in quibus praesumitur usur-
patio, in c. Querelam, n. 5. de elec.
2. Jus patronatus usurpatio in quibus praesumatur, ib. n.
11. & 13.
2. Jus patronatus Abbatibus temporalium iurisdictionem ha-
bentibus an requiratur probationes, quas expositum Conc.
Trident.

Triden. in personis, in quas cadit presumptio usurpationis, ib. n. 14. & seq. usque in fin. 74
Jus patronatus Baronum perpetuam jurisdictionem habentium probari debet juxta formam à Concilio Trid. prescriptam in potentibus, ib. n. 15. 74
Jus patronatus non presumitur ex usurpatione si in ead. persona concurrunt qualitates potentie, quæ presumptionem usurpationis in eludit & qualitas Ecclesiastica quæ illam excludit, ib. n. 20. 75
Jus patronatus de jure communi etiam in potentibus probatur per immemorabilem, ib. n. 25. 75
Jus patronatus Ducis Trajecti super Prioratu sancti Gregorii an probetur juxta formam Concilii Triden. in c. Cum olim, n. 1. de privileg. 57
Jus patronatus personarum, in quibus presumitur usurpatione ultra immemotabilem probari debet per præsentationes quinquaginta annorum effectum fortiss, ibid. n. 2. 57
Vide in ver. Jus patronatus mixtum.
Jus patronatus dividitur, &c.
Vide in ver. Jus patronatus, communis.
Jus patronatus prescribitur.
Jus patronatus ab Ecclesia præscribitur per 40. annos: in lato requiritur immemorabilis, in c. Querelam, n. 22. de elect. 75
Jus patronatus transferitur.
Jus patronatus donari potest personæ Ecclesiasticæ sine diocesanæ consensu, sed non seculari, in c. Cum propter, n. 17. de jurepatr. 236
Jus patronatus transferri potest in Ecclesiam abique consensu Episcopi: scilicet in laicum, in c. Querelam, n. 23. de elect. 71
Jus patronatus prohibetur transferri per contractum non gratuitum, nisi talis contractus celebratur super aliqua universitate, in c. Ex litteris, n. 5. & 45. de jurepatr. 240
Donans Episcopus villam cum omnibus, quæ illi habet, non transfert jura spiritualia, ib. n. 8. 240
Jus patronatus particulariter donari potest de consensu Ordinarii, ib. n. 42. 241
Jus patronatus competens filijs, & fratribus dicitur translatum per cessionem à filio factam de omni jure, quod in hereditate habebat, ib. n. 54. 243
Jus patronatus concessum universitati non potest transferri in eos, qui sunt extra universitatem, in c. Penitiam, n. 18. & 27. de jurepatr. pag. 232
Jus patronatus transit.
Jus patronatus est transmissibile ad quoscunque heredes, in c. Quoniam, n. 3. de jurepatr. pag. 234
Jus patronatus transit vendita villa, vel Castro cum universitate bonorum, in c. Cum pridem, num. 121. de paroch. 136
Nec super ipso cadit venditio directæ, vel indirectæ, ib. n. 122. 136
Jus patronatus Ecclesiæ competens non transit ad consanguineos Prælati, in c. Querelam, n. 19. de elect. 73
Jus patronatus constitens in aliqua universitate temporalium transit cum ipsa universitate, in c. Ex litteris, n. 1. & 35. de jurepatr. pag. 240
Etiam si universitas transeat tantum quoad utile dominium, ib. n. 2. 11. & 15. 240
Nisi jus patronatus specificè sit exceptum, ib. d. n. & 17. ver. Limitatio Regule 240
Jus patronatus in quemcumque cum universitate, cui adheret eia sine auctoritate Episcopi, ib. n. 3. & 45. 240
Villa est quid universale, ib. n. 4. 23. 25. & 38. pag. 240
Jus præsentandi non transit in conductorem ville ad modicum tempus, ib. n. 13. pag. 241
Jus patronatus ut transeat cum universitate non sufficit civilis, vel naturalis possessio, sed omnino requiritur ut universitas transferatur quoad dominium directum, vel utile, ib. n. 15. pag. 241
Jus patronatus non transit in creditorem, qui tenet villam pignori obligatam, ib. n. 16. pag. 241
Jus patronatus quando dicitur transire cum universitate, ib. n. 18. & seq. usque in fin. 241
Quid si quis vendat fundum, vel Palatium, intra cujus

fines Ecclesiam habeat, numquid jus patronatus transeat in emptorem, ib. n. pag. 241
Et quid si sit talis fundus, qui universitatem continet, ib. n. 21. 241
Et quid si quis vendat omnia jura quæ habet in aliqua Villa, ib. n. 22. & 47. 241
Et quid si vendat omnia bona quæ habet in tali loco, ib. n. 24. 241
Et quid si dicat simpliciter, Vendo omnia bona mea, ib. n. 27. & 30. 241
Et quid si dicat, Vendo omnia bona mea, jura, & actiones, ib. n. 31. & seq. usque ad n. 33. 241
Et quid si vendat hereditatem, ib. n. 36. & 53. 241
Jus patronatus ut veniat in contractu non gratuito, requiritur ut res quæ alienatur sit talis, quæ sine expressione universitatis, vel jus patronatus in se continet, ib. n. 25. & 40. 243
Jus patronatus ut transeat cum universitate, requiritur ut universitas sit realis, non verbalis, ibidem num. 26. & 48. 243
Rotæ decisio in Lucina jus patronatus refertur, ibid. n. 34. 243
Expeditur, ib. n. 47. & seq. usque ad n. 53. pag. 243
Jus patronatus transit ad hæredes quoscunque mediante titulo universali hæredis, ib. n. 36. pag. 243
Item transit in emptorem hereditatis, ib. n. 37. pag. 243
Jus patronatus non transit mediante venditione, seu cessione etiam omnium bonorum, juriurii, & actionum, nisi sub dicta cessione tale quid universale vere comprehendatur, cui jus patronatus adherat, ibidem n. 38. 243
Contractum, ibidem num. 44. & seq. usque ad num. 53. pag. 243
Jus patronatus transit cum universitate temporalium sine consensu Episcopi, si contractus sit gratuitus, sine non, ib. n. 45. pag. 243
Jus patronatus transit cum hereditate vendita etiam in eam nisi aliter sit quam jus patronatus, ib. n. 49. 244
Jus patronatus transit cum universitate non ministerio hominis, sed ministerio jura tanquam accessorium rei venditæ, ib. n. 52. pag. 244
Jus patronatus venit in legato omnium bonorum, ib. n. 55. 245
Jus patronatus magis competit usufructuarie omnium bonorum, quàm hæredis, ib. n. 57. pag. 245
Præscribens universitatem an præscribat jus patronatus et immixtum, ib. n. 58. pag. 245
Jus patronatus an transeat si exprimat in venditione universitatis, ib. n. 59. & seq. usque in finem. 245
Quid si exprimat declarativè, ib. n. 61. 245
Et quid si conjunctivè, ib. n. 62. 245
Et quid si vendatur villa cum jure patronatus, ib. n. 63. & seq. 245
Et quid si vendatur villa, & Jus patronatus, ibidem n. 64. 245
Jus patronatus est transitorium etiam ad extraneos hæredes, in c. Penitiam, n. 12. de jurepatr. pag. 231
Non tractum masculos, sed etiam feminas, ibidem n. 14. 231
Licet fuerit institutum per modum majoratus, ibidem n. 14. 231
Jus patronatus gentilitium an extrinseci familia transferat ad extraneos hæredes, ibidem num. 15. & seq. usque in fin. 231
Jus patronatus concessum filijs videtur denegatum extraneis hæc qualitates non habentibus, ib. n. 16. 231
Contractum, ib. n. 19. 231
Declaratur, ib. n. 23. & 26. 231
Relictum filijs, in eorum defectum non transit ad feminas, sed Ecclesia remanet libera, ib. n. 17. 231
Contractum, ib. n. 19. 231
Declaratur, ib. n. 23. & 26. 231
Jus patronatus reservatum illis de familia taxantur ad extraneos hæredes non transit, ib. n. 25. pag. 232
Jus patronatus concessum illis de familia sine taxatione, in eorum defectum transit ad hæredes extraneos, non ex provisione hominis, sed ex provisione legis, ibidem n. 27. 232
Jus patronatus an veniat in confiscatione bonorum, in c. Nobis, n. 11. de jurepatr. pag. 236
Jus patronatus Ecclesiasticum.
Jus patronatus origiæ laicæ, si ex donatione laicorum transit in Ecclesiam, efficitur ecclesiasticum, in cap. Cum propter, n. 60. de jurepatr. pag. 237
Cum propter, n. 60. de jurepatr. pag. 237
5 luti

Jus patronatus competens universitati scholarium dicitur ecclesiasticum si in ea sint plures Clerici, quam laici: & converso, ib. n. 47. pag. 238
Declaratur, ib. n. 70. 238
Jus patronatus competens Prælati ratione temporalis domini quod habet Ecclesia, censetur ecclesiasticum, in c. Querelam, n. 19. de elect. pag. 74
Prælati in dubio censentur Ecclesiam fundasse, vel dotasse de bonis Ecclesiæ, in c. Querelam, num. 19. de elect. 75
Jus patronatus quoad institutionem.
Episcopus an inter plures præsentatos à Patronis laicis, teneatur influere digniorum, an vero possit alieni gratificari, in c. Cum autem, n. 20. & seq. ad n. 35. de jurepatr. pag. 247
Quid si duo sint præsentati à duobus patronis, vel à duobus partibus patronorum, ibidem num. 22. usque ad n. 29. 247
Et quid si duo simul, aut successivè sint præsentati ab eodem Patrono, ib. n. 29. pag. 247
Episcopus inter duos præsentatos à duobus patronis laicis potest alteri gratificari, immo & de extraneo providere si lapsi sint quatuor menses, ib. n. 25. 248
Idem hæc patroni promittunt ab initio non variare, ibid. n. 26. 248
Aut consenserit ut Episcopus habeat gratificationem, ib. n. 28. 248
Jus patronatus mixtum.
Jus patronatus mixtum regulatur ut Ecclesiasticum quando Ecclesie, vel ecclesiasticæ personæ magis prodicit, in c. Cum propter, n. 22. de jurepatr. 236
Declaratur, ib. n. 37. 237
Jus patronatus mixtum quoad formam examinis per concensum curæ censetur potius laicale, quam Ecclesiasticum, ib. n. 41. 238
Jus patronatus mixtum cum dubitatur an sit laicale, vel Ecclesiasticum attendenda est qualitas magis privilegiata, & magis favens patronatui, ib. n. 26. & 30. 237
Jus patronatus mixtum censetur totum Ecclesiasticum in quoad præsentationem, ib. n. 28. pag. 237
Item quoad tempus præsentandi ad præsentandum, ibid. n. 29. 237
Sed quoad derogationem censetur totum laicale, ibid. n. 30. 237
Item quoad reservationem ib. n. 32. 237
Jus patronatus ex dotatione bonorum laicalium, & Ecclesiasticum quale censetur, ib. n. 49. & 71. 238
Jus patronatus plurius laicorum, & unius Clerici censetur Ecclesiasticum si hoc magis proferat patronatui, ib. n. 63. 260
In jure patronatus mixto septem officialium laicorum nomine universitatis laicalis, & trium Ecclesiasticorum privato nomine præsentantium an requirantur probationes, quæ exigunt Concilium Tridentinum in potentibus, ib. n. 74. & seq. usque in fin. 261
Laicus propter mixturam Clerici non debet privati jure suo, ib. n. 31. 257
Laici à jurisdictionibus Ecclesiarum non sunt retrahendi, ib. n. 43. 258
Vide in ver. Jus patronatus probatur.
Institutione quid sit, in c. Omnis, n. 10. de pœnit. & remiss. 125
Instituta humana exemplatur à justitia divina, in c. Fratervitatem, n. 51. de sepultur. 367
Justitia ex opere non consummatur, nisi etiam voluntas assensit, in c. Dolentes, n. 43. de celebr. Missar. 300
Insuper jultior, & perfectus perfectior fieri potest, in cap. Super specula, n. 14. de Magistris. 109
Invenimus dicitur quis ante sexagesimum annum quoad hoc ut possit cum eo super in cetera dispensari, in c. Cum sis, num. 29. & 73. ver. Et ex his de convet. Conjugat. 141
Vide in ver. Senectus

vel alia legitima documenta, in c. Requiritur, n. 7. de reit. in integr. 104
Læsa majestatis crimen an committat occidens Confessarium Principis, in c. Neauitatis, n. 368. de Confess. 108
Læsa majestatis crimen committitur etiam à conspiratoribus in Batone, in c. Nobis, n. 23. de jurepatr. 232
Læsa majestatis crimen non committit non subditus, in c. Ad fallaciorum, n. 19. de Crim. fall. 326
Laicus quoad Decimas, & Oblationes.
Laici locari non potest administratio Ecclesiæ, nec decimæ, vel obventiones, in c. Secundum, n. 12. de Cler. vel Monach. 406
Nisi magna instante necessitate, ib. n. 14. pag. 406
Sed bona temporalia, vel mola Ecclesiæ, item fructus decimarum possunt eis locari, ib. n. 13. 406
Laici etiam hodie licitè possunt decimas possidere, quas ab Ecclesiæ obtinuerunt ante Concilium Lateranense, in c. Cum Apollonia, num. 3. de his, quæ sunt à Prælat. 260
Laici in perceptione decimarum non potest secuti immemorabilis præscriptio, sed necessarius est titulus, ib. n. 5. & seq. 260
Laici nec ante, nec post Concilium Lateranense fuerunt decimarum capaces, ib. n. 10. 261
Laicus potest esse Collector oblationum, & fructuum decimarum, non jure proprio, sed ex deputatione Parochi, & tanquam nudus minister, in c. Pastoralis, n. 21. de his quæ sunt à Prælat. 265
Confraternitates Laicorum ex consuetudine possunt recipere oblationes dummodo nil sibi applicant, sed in pios usus eorum convertant, ib. n. 22. 265
Laico domino muri, ubi S. Imago depicta est, non potest Episcopus concedere, ut oblationes dispendat ad libitum suum, ib. n. 23. 265
Laici non licet de altari immediate oblationes accipere, ib. n. 43. 268
Vide in ver. Oblationes, & in ver. Decimarum consuetudo.
Laicus quoad Domicilium.
Laicus potest de uno in alium Episcopatum transferre domicilium, etiam non habita prioris Episcopi licentia, in c. Sigillavit, n. 2. & seq. de Paroch. 382
Laicus potest liberè domicilium transferre tam quoad temporalia, quam quoad spiritualia, ib. n. 5. 384
Non tamen potest ex contemptu proprium Parochum dimittere sine translatione domicilii, ib. n. 6. 384
Vide in ver. Domicilium.
Laicus quoad Electionem.
Laici possunt interesse electionibus Clericorum ex privilegio, non autem ex consuetudine etiam immemorabili, in c. Quisquis, n. 16. de elect. 102
Laicus non potest interesse autoritative ad aliquem actum jurisdictionis exercendum, ib. n. 18. 103
Potest tamen extra aulam Capituli assistere electionibus ad protegendum etiam armatà manu, ibid. num. 29. & 31. 102
Laici potestas an possit in ipsa aula Capitulari assistere electionibus, ne veniant ad arma, vel alud scandalum oriantur, ib. n. 30. & seq. usque in fin. 103
Laicorum preces, & acclamationes sunt in electionibus prohibita, ib. n. 34. & 36. 103
Laici excluduntur à Collegiatis Ecclesiis, ubi electiones celebrantur, ib. n. 32. & 37. 103
Laici Principes vel potestas ut intretur electionibus non est usus, sed abusus, ib. n. 36. 104
Laici in electione Prælati admitti possunt non ad celebrandum, sed ad protegendum electiones etiam armatà manu, in c. Massana, n. 7. de elect. 113
Vide in ver. Electio per abusum laici potestatis.
Laicus quoad forum.
Laici non miserabiles nunquam possunt in eorum causis temporalibus contra laicos directè, & principaliter ad Ecclesiam recurrere, in c. Significavit, n. 72. & 84. de offic. delegat. 417
84. de offic. delegat. 417
P. 3